

Alkotmánybíróság

Dr. Bitskey Botond főtitkár Úr

Budapest

Donáti u. 35-45.
1015

Személyesen

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/1418-2/2015
Érkezett:	2015 JUL 06.
Peldány:	1
Melléklet:	dt. 1

Ügyszám: IV/1418-1/2015.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott dr. Udvardy Tamás (korábbi lakóhely: [REDACTED] jelenlegi lakóhely: [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] fenti ügyszámú mindkét alkotmányjogi panaszomat ezúton az alábbiakkal egészítem ki.

(i) *számú alkotmányjogi panasz kiegészítése*

Az (i) számú alkotmányjogi panaszomat az Alaptörvény 24. cikk (2) bek. c) pont - kapcsolatban az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (Abtv.) 26. § (2) bek. alapján tettem meg, remélve, hogy a német „mintához” hasonlóan - ekként első ízben - eljár majd az Alkotmánybíróság. Ugyanis az adott hatóság döntése ellen benyújtott panaszt elutasították arra hivatkozással, hogy nem vagyok érintett (sic!), majd az ez elleni fellebbezéssel egyszerűen nem foglalkoznak (ezeket igazoló mellékleteket csatolom). Ezért tartanám a nyelvtani értelmezést célravezetőnek : hiszen jogszabály alkalmazása során bírói döntés nélkül következett a jogsérelem és nincs orvoslására szolgáló eljárás. Nincs eljárás, mert ténylegesen nem folyik ilyen eljárás, semmiféle kiküszöbölése nem történik a tulajdonjog, méltóság, szabad mozgás, jogorvoslat, nyilatkozattételi jog és egyéb alapjogok sértésének. Emellett a német megoldás lenne nyilvánvalóan a követendő jogállamisággal összeegyeztethető, hiszen ez a lényeg, hogy ne ugyanaz a szerv döntsön hasonló esetben sem. Ekként a panasz eljárás is sérti a jogállamiság elvét, tehát nincs jogállami, azaz ténylegesen a jogsérelem orvoslására szolgáló eljárás.

Kérem ezért ezen panaszom elbírálását az Abtv. 26. § (2) bek. alapján, és ugyanezen jogszabályhely alapján a rendőri intézkedés mellett a **panaszokról és a közérdekű bejelentésekről** szóló 2013. évi CLXV. törvény 3. § (1) bek. a) és c) pontja megsemmisítését, ez esetben lenne lehetőség a szűken értelmezett „nincs a jogsérelem orvoslására szolgáló jogorvoslati eljárás” alapján alkotmányjogi panasz benyújtására az ilyen közigazgatási döntésekkel szemben. Mely szűk értelmezés egyébként enélkül sem helytálló szerintem, és vizsgálnia kellene a tisztelt Alkotmánybíróságnak azokat a közigazgatási döntéseket is, amelyek ellen nincs rendes jogorvoslat, csak a panasz. Németország nem véletlenül alkalmazza a jogállamisághoz jóban illeszkedő megoldást, és a bírói út, vagy fellebbezés hiányában nyomban megnyitja az utat az alkotmányjogi panasz előtt.

A **panaszokról és a közérdekű bejelentésekről** szóló 2013. évi CLXV. törvény 3. § (1) bek. a) és c) pontja megsemmisítése esetén lesz lehetőség valódi jogorvoslatra, és nem húzódik az idő olyan felesleges eljárással, mint a panasz ugyanazon közigazgatási szerv előtt, amely nyilvánvalóan jogsértően működik.

-Ezekben az esetekben ugyanis a polgároknak indokolatlanul sok időt és energiát és költséget kell arra fordítani, hogy érdemi nyilatkozatot tehessenek, és azzal egy érdemi eljárásban foglalkozzanak. A konkrét példán ezt azt jelenti, hogy az alapjogi sérelmet jelentő közigazgatási döntés, ami ellen nincs rendes jogorvoslat (fellebbezés és ezt követően a Pp. XX. fejezet szerinti bírói felülvizsgálat, mely 1+1 kérelem vagy beadvány), hanem itt ugyanannál a szervnél kell panaszt tenni (ezért ez 1+1 fellebbezés pl. az ügyféli jogállás miatti elutasítás ellen + 1 fellebbezés az érdemi döntés ellen + egy jogorvoslat a bíróság előtt). Ugyanis ez a panasztörvény alapján előálló hazai megoldás gyengesége, hogy a panaszt formális okokból ez a hatóság a Ket. alapján újra elutasíthatja, pl. hivatkozással az ügyféli jogállás hiányára vagy egyéb indokra. Ez ellen emiatt adott esetben külön fellebbezni kell, majd az érdemi döntés ellen is, és ezután van mód a bírósági útra, ezt követően esetleg az alkotmányjogi panaszra. Mindez azonban 2 beadvány helyett, ami a rendes közigazgatási ügyben lenne elvárt a polgár részéről, azaz egy fellebbezés és egy keresetlevél, - ekként 4 beadványt és 4 alkalommal 30 napot, vagy többet jelent és csak az 5. beadvány lehetne az alkotmányjogi panasz!

-Ezzel szemben a Német Szövetségi Köztársaság alkotmányjogi panasz nyomban nyitva áll arra az esetre, ha nincs rendes jogorvoslat a közigazgatási alapjogsértő intézkedés ellen vagy bírói út (§ 93 Nr. 4a GG). Ez a 4-5 aktív cselekvést igénylő (panaszt, fellebbezést, fellebbezést, keresetet, alkotmányjogi panaszt) elváró rendszer nem képes eleget tenni annak, hogy a polgárok reális eséllyel eljussanak az Alkotmánybíróságig. Holott ez éppen a legszükségesebb lenne azok ellen az alakszerűtlen döntések ellen, ahol még nyilatkozatot sem lehet tenni, ám az állami szerv erőszakot alkalmaz (tesz). Ezt jogállamban nem lehet elvárni, hogy a polgár 4 elutasítás után még ötödik beadványt is készítsen. Mindennek csak a postaköltsége is jelentős a hazai bérekhez képest. Nem beszélve arról, hogy az ügyvédeknek sem fog további megbízást adni az a polgár, akit négyszer elutasít a közhatalom. Főként nem fog 6. alkalommal államigazgatási jogkörben okozott kártérítése érdekében keresetet benyújtani. Tehát ezért a magánjogi vagyon- és tulajdonvédelem sem valósulhat meg, hiszen végsősoron a kárenyhítési kötelezettség miatt is mindezeket (6 beadványt) el kell készíttetnie a polgárnak. Szemben ezzel állhatna egy jogállami megoldás: az ilyen alakszerűtlen jogellenes kényszerintézkedésekkel, döntésekkel szemben a törvény (Abtv.) 26. § (2) bek. tág értelmezésével vagy a panasztörvény kifogásolt bekezdései megsemmisítésével az Alaptörvény-sértést nyomban az Alkotmánybíróság meg tudná vizsgálni, akár pusztán a nem megfelelő közigazgatási mérlegelés okán (Alaptörvény ellenes jogalkalmazói mérlegelés esetén pl.), és ezt követően a polgár immár egy sikeres beadványt követően jó eséllyel fordulhatna bírósághoz a közigazgatási jogkörben okozott kár megtérítése érdekében, hiszen ez egy sikeres kezdeményezést követő első újabb aktív magatartást, költséget, időt, energiát igényelne pusztán. Mindez elérése különösen fontos, sőt üdvözítő lenne egy közönyös polgárság és meglehetősen önkényes jogalkalmazással jellemző fiatal demokráciában. Álláspontom szerint az Alkotmánybíróság követhetné ezt a tág értelmezést, és aktívan léphetne fel mindennek érdekében. Az ekként eddig kialakult gyakorlat nyilvánvalóan nem kezeli a közigazgatás ilyen jellegű önkényét megfelelően, a jog azzal, ha adott esetben 4-6 beadványt vár el akár egy pusztán közigazgatási aktus ellen azért, hogy azt érdemben vizsgálja egy másik szerv, az távol áll, nem felel meg a jogállamiság, a hatalommegosztás, és a jogorvoslat elveinek, és sérti a nyilatkozattételi alapjog elvét is. Mert az 5. beadványig nincs olyan szerv, aki valóban más hatalmi ágból származna és valós felülvizsgálatot, adott esetben a legfontosabb, az alapjogi felülvizsgálatot elvégezhetné.

-Mindezért a panasztörvény kifogásolt része és az Abtv. közigazgatási aktusok alapjogi vizsgálata gyakorlata összességében ekként ellentétes az Alaptörvénnyel. Nincs valódi tartalommal rendelkező jogorvoslat, nem érvényesül a fellebbezés, a nyilatkozattétel joga, tehát a végrehajtás de facto azt tesz, amit akar, az alkotmányjogi kontroll az alakszerűtlen döntésben megvalósuló kényszerrel szemben – mivel időben, esélyben stb túlságosan távoli: tkp. nem létezik, pedig itt is szükség lenne egyfajta visszatartó mechanizmusra, ami az önkényes jogalkalmazást visszaszoríthatná. Lényeges, hogy az is Alaptörvény-ellenes, hogy az elvárható alkotmányossági, vagy egyáltalán bármely „egyszerű jogi” kontroll az ilyen döntéseket érintően még önkény hiányában, azaz pusztán téves jogértelmezésen alapuló esetben sem valósul meg megfelelően, hiszen ebben a modellben a sűrűn előforduló hasonló ügyekben aránytalanul hosszú eljárásnak van kitéve a jogalkalmazó, amíg a saját „belső szabályzatát” köteles követni, még akkor is, ha esetleg ellentétes véleményen lenne. Így hosszú hónapokig, évekig tömegesen fordul elő a jogsértés, ami nem felel meg a fellebbezés, a jogállamiság, a hatalommegosztás elveinek.

(ii) Alkotmányjogi Panasz

Az Abtv. 26. § (1) bek. –re hivatkozással (ii) számon tett alkotmányjogi panaszt helyesbíteni szeretném a levelére tekintettel, köszönettel és tisztelettel. Itt ugyancsak az Abtv. 26. § (2) bek-re, azonban annak második fordulatra, azaz a közvetlen hatályosulása miatt kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságtól a 326/2011 (XII.28.) Kormányrendelet (továbbiakban: R) 97.§ (1) bek. b) pontja és 98. § (1) bekezdés megsemmisítését, melyek szövege a következő:

R 97. § (1) Az ellenőrző hatósági személy a hatósági engedélyt és jelzést a helyszínen elveszi, ha b) érvénytelen külföldi hatósági engedéllyel és jelzéssel vettek részt a közúti forgalomban,

R 98. § (1) Ha a közúti, illetve telephelyi ellenőrzés során az eljáró hatóság megállapítja, hogy a közúti közlekedésről szóló törvényben meghatározott, a külföldi hatósági jelzéssel ellátott járművek belföldi üzemeltetésére, használatára vonatkozó sajátos szabályok szerint a jármű jogellenes használatára került sor, a külföldi hatósági jelzést és engedélyt a helyszínen el kell venni és azt az elvétel okának megjelölésével együtt 8 napon belül meg kell küldeni a jármű belföldi üzemben tartója vagy a járművezető lakcíme, székhelye, telephelye szerint illetékes közlekedési igazgatási hatóságnak.

Ezen rendelkezések, alkotmányellenesek, túl nagy szabadságot ad a rendőrségnek, mert jogorvoslati lehetőség nélkül és aránytalanul jelentős beavatkozást jelent a (1) tulajdonjogba, (2) a méltóságba (önrendelkezési jogba), valamint (3) a személyes szabadságba (közlekedéshez való jog többek közt), (4) nem volt erre a rendelkezésre a Kormány felhatalmazva a törvény által, (5) külföldi jogot kell alkalmaznia a rendőrnek, illetve (6) már az is Alaptörvény ellenes, hogy kormányrendeleti szinten lényeges alapjog korlátozást tesz lehetővé a megjelölt két bekezdés. Emellett az ilyen felhatalmazással lehetővé tett, illetve kötelezővé tett intézkedés sérti az eljárási jogokat, (7) indokolás nélküli azonnali eljárással fosztja meg a polgárt jelentős fenti jogaitól, anélkül, hogy nyilatkozattételre, fellebbezésre, jogorvoslatra joga lenne. Mindez teljesen elfogadhatatlan jogállamban, (8) sérti a jogbiztonság és a tisztességes eljárás elvét is, ezért kérem a támadott bekezdések megsemmisítését az alábbi indokok alapján.

- (1) Sérti a polgároknak az Alaptörvény XIII. cikkét, a polgárok tulajdonhoz való jogát a 326/2011 Kormányrendelet támadott mindkét bekezdése. (A konkrét ügyben a rendőrhatalóság egyáltalán nem adott indokolást, mikor erőszakkal elvette a rendszámokat és a forgalmi engedélyt, sőt kezdetben azzal fenyegetett, hogy bevisznek az őrszobára, ha nem szerelem le a német rendszámot magam; ezért konkrét indokolás hiányában kérelmemben mindkét bekezdést támadom, és mindkettő vizsgálatát, megsemmisítését kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságtól.)

Az alkotmányi tulajdonfogalom korlátozása tekintetében a szükségességi-arányossági tesztet kell alkalmazni. Az Alkotmánybíróság döntésében már rámutatott, hogy a tulajdonjog valamely tartalmi elemének a korlátozása akkor jár magának a tulajdonjognak, mint alkotmányos jognak a korlátozásával, és ezáltal csak akkor alkotmányellenes, ha az nem elkerülhetetlen, vagyis, ha kényszerítő ok nélkül történik, továbbá ha a korlátozás súlya a korlátozással elérni kívánt célhoz képest aránytalan. Ez esetben nincs olyan érdek, vagy más alapjog, ami szükségessé tenné ezt a fajta teljes tulajdonjogkorlátozást. Teljes a gépjármű efféle tulajdonjogkorlátozása, mert a pusztán fizikai teherként jelentkező birtokon kívül más nem marad a tulajdonjogból: a külföldi jármű ekként forgalmi és rendszám nélkül nem forgalomképes, a rendelkezési jogát elvonja először is a rendelet. Másodsor pedig használni, hasznosítani sem lehet azt, mert egy jármű használata nem az állásban képzelhető el, hanem a forgalomban részvétellel. Ugyanez áll a hasznosításra. Így egy őrzött telephelyre kényszerülő vastömeg lesz a járműből. Ez összességében jármű esetén a tulajdonjog kiüresedésével jár, így lényeges tartalma szűnik meg annak.

Ezt Kormányrendelet egyébként alkotmányosan nem tehetné meg az Alaptörvény I. cikk. (3) bek. szerint:

Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.

A lényeges tartalom ez esetben pedig korlátozásra kerül, mert nem szükséges elvenni azt az engedélyt, amit jogszerűen adnak ki más állam hatóságai. Ha pedig eziránt kétség merül fel, akkor pedig szükség esetén is arányos csak az lenne, ha egyéb jogkövetkezmény, pl. bírság kiszabására lenne lehetőség. Ezt megtehetné törvény vagy kormányrendelet, de az rendszám elvételét csak törvény alapján lehetne megtenni, azért a R támadott bekezdései Alaptörvény-ellenesek.

A jármű tulajdonjoga elvonása mellett, az okmányok és rendszámok tulajdonjoga is elvonásra kerül, ami önmagában is tulajdonjogkorlátozás, így fentiek szerint szintén megsemmisítendő. A jármű, az okmány, a rendszámok tulajdonjoga elvonása tekintetében nincs olyan védendő jogtárgy, ami miatt ez alkotmányosan elképzelhető arra hivatkozással, hogy a külföldi hatósági engedély ne lenne érvényes.

- (2) Az Alaptörvény II. cikke szerinti emberi méltóság része az önrendelkezési jog, mely szerint szabadon dönthet a polgár tartózkodását illetően, és joga van a pihenésre, üdülésre, kikapcsolódásra a munkáján kívül, ehhez az utazás alapvetően szükséges. A konkrét esetben egy lakóbusz „Wohnwagen” volt az a jármű, mellyel hazatérni és nyomban nyaralni szerettem volna feleségemmel, akivel kevés időt töltünk sajnos együtt, mert erre kevés az idő és az anyagi háttér. Ezzel a rendelet szerinti intézkedéssel a hatóság a régóta várt pihenést

tette semmissé. A kivett szabadságot így fel sem tudtuk pihenésre használni. Mivel másra pénzünk nem volt és így az ebben az autóban eredeti szándékunk szerint megoldott alvás és főzés, illetve tisztálkodási lehetőségen kívül más pihenésre, utazásra nem volt pénzeszköz, így a rendőrség intézkedése azt eredményezte, hogy pihenés nélkül dolgozunk mindketten egy éve. Ez kihat fizikai, szellemi teljesítőképességünkre is egyébként. Méltóságunkat sérti, hogy felnőtt dolgozó házaspárként a meglévő pihenési, utazási; lelki felüdülés általunk választottan preferált módját másként nem tudjuk kivitelezni, mert nincs lehetőségünk egy másik ilyen járművet vásárolni vagy bérelni a közeljövőben. Tehát a szabadság várt élményétől megfosztva az önrendelkezést, és egy házaspár méltóságát is sérti, ha nem tud legolgozott hónapok után utazni egy keveset, legalább néhány napot. Ezen jogsértés is teljesen szükségtelen, és ugyancsak aránytalan a fentiekhez hasonlóan.

- (3) Az Alaptörvény IV. cikke, emellett a XXVII. cikk szerinti szabadsághoz és szabad mozgáshoz való alapjogot is sérti, hogy a szabadságon fentiek miatt nem tudunk utazni. A szabadsághoz való jogban benne van, hogy megválassza a polgár a tartózkodási helyét, azt, hogy szabadidejét mivel tölti és oda hogyan jut el, azokon a kereteken belül, amire jogi és anyagi lehetősége van. Devizakölcsönnel érintett fiatal család számára adott esetben egyetlen lehetőség, hogy ilyen autóval megy üdülni, hiszen olcsón megoldható a szállás és étkezés vidéken, külföldön. Az útiköltség pedig megközelítőleg egyenlő a személyautóval való utazásával. A gerincbetegség miatt azonban sátorban aludni nem képes személynek, mint jómagam egyetlen lehetősége ekként megoldani a pihenést biztosító utazást anyagilag tkp. ugyanannyi forrásból, mintha otthon maradna. Ezt lakóautó esetén mind elvonja a jármű forgalmi engedélye és rendszáma bevonásával, erőszakos elvétellel a Rendeletet alkalmazó jogalkalmazó. Ekként az adott nyaralást, egy egész család szabadságát, szabad mozgását is sérti a támadott rendelkezés. Erre nincs szükség, adott esetben más módon is biztosítható lenne, ha a rendszámok vagy engedély érvényessége iránt kétség merülne fel. Így lekérhetné ezt jogsegély keretében a hatóság a megkeresett hatóságtól, majd adott esetben felkereshetné a polgárt, hogy lássa el a járművét érvényes engedéllyel. főként áll ez abban az esetben, amikor a jármű biztonsága és biztosítása, így a közlekedés biztonsága, mások joga nem indokolja az azonnali jogfosztást.
- (4) A támadott Kormányrendelet ezen esetekben külföldi jogot is kell alkalmazni a hatósági jelzés érvényességének megállapításához, ami eleve meghaladja a magyar jogalkalmazó kompetenciáját, emellett a Kormány a külföldi engedély és jelzés erőszakos elvételtére jogosító rendelet kiadására nem volt a törvénnyel felhatalmazva.

A közúti közlekedési igazgatási feladatokról, a közúti közlekedési okmányok kiadásáról és visszavonásáról szóló R az 1988. évi I. törvény 48. § (3) bekezdés a) pont 30. alpontjában kapott felhatalmazás alapján került elfogadásra. A közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény (Kkt.) célja: 1. § A törvény célja, hogy a közúti közlekedés alapvető feltételeinek, az abban résztvevő személyek és szervezetek jogainak és kötelezettségeinek a meghatározásával **elősegítse a közúti személy- és áruszállítási szükségletek kielégítését**, a közlekedésbiztonsági és környezetvédelmi követelményeknek megfelelő korszerű járműállomány és közúthálózat kialakítását, **működését, a közutak védelmét**. A Kkt. 2. § (3) bek. szerint Magyarország területén külföldi hatósági jelzéssel ellátott járművekre, azok **üzembentartójára és vezetőjére** a törvény rendelkezéseit annyiban kell alkalmazni, amennyiben jogszabály, nemzetközi szerződés, egyezmény vagy megállapodás másként nem rendelkezik.

Fentiek szerint a személyszállítás elősegítése, az utak védelme a törvény célja, melyen a rendelet nem léphet túl, így az üzembentartó jogaira is csak ennyiben lehetne a rendelet kihatással. Az pedig nyilvánvaló, hogy a külföldi jelzések érvénytelensége nem hat ki semelyik üzembentartó jogára, csak, ha balesetveszély, vagy biztosítás hiánya lenne megállapítható. Tehát így jogellenes a rendelet támadott két rendelkezése.

- (5) Emellett a két támadott rendelkezés alapján a magyar jogalkalmazó köteles vagy jogosult a külföldi engedély és jelzés érvényességét vizsgálni. Ezen esetekben külföldi jogot is kell alkalmazni a hatósági jelzés érvényességének megállapításához, ami eleve meghaladja a magyar jogalkalmazó kompetenciáját. Ehhez nem adhat jogalapot magyar jogszabály, mert a külföldi hatósági aktussal kiadott jelzés és engedély érvényességét a külföldi jog adja meg. Érvénytelen akkor lehet a külföldi jelzés, a K 97. § szerint, ha a külföldi jogszabály szerint nem érvényes. Az Alaptörvény C) cikk (3) bek. szerint az Alaptörvény és a jogszabályok érvényre juttatása érdekében kényszer alkalmazására az állam jogosult. A jogszabályok alatt itt a Magyar Jogrendhez tartozó jogforrások, azaz a magyar tárgyi jogot is alkotó nemzetközi jogi és hazai jogforrások összessége áll. Nem tartoznak ide más nemzeti jogforrások sem, mint a Német Jog jogforrásai sem. Erre vonatkozóan viszonyosság, vagy külföldi jogi szakértő szakvéleménye vagy külföldi hatóság megkeresése esetén lehet tájékozódni. A külföldi jog alapján dönteni engedő közigazgatási szabály tehát Alaptörvény ellenes, szétfeszíti a jogalkalmazás alkotmányos kereteit, mert a külföldi hatósági döntés érvényességét, azaz a külföldi hatóság munkáját, annak jogalkalmazását bírálja el. Erre sem joghatósága, sem hatásköre nem terjed ki, ezért az Alaptörvénybe ütközik, sérti a C) cikk (3) bekezdését és a B) cikk (1) bek.-ben foglalt jogállamiság elvét.

Ezért ennek a helyzetnek a lehetséges bonyolultsága miatt indokolt olyan jogszabály elfogadása, amely csak abban az esetben teszi lehetővé ezt, ha minden kétséget kizáróan megállapítható, hogy érvénytelen a külföldi rendszám. Ebben az esetben ugyanis nem a gépkocsivezető személyre vezethető ok miatt lesz lehetséges az alapjogok korlátozása, aely adott esetben szükséges és arányos lehet, hanem a külföldi hatósági aktus érvénytelenségét kell vizsgálni. Ez a lehetőség akkor állhatna esetleg jogszerűen fenn, ha a külföldi rendszám érvényességi ideje egyértelműen megállapítható és az eltelt. (pl. Csak a jármű közúti közlekedésre nyilvánvalóan műszaki alkalmatlansága vagy biztosítás hiánya esetén lehetne – ez esetben is mérlegelés engedve – elvenni az okmányokat és a rendszámot.) Avagy ha a jármű fékberendezése, kormány stb. nyilván alkalmatlanná tennék a forgalomban részvételre. Ezek hiányában azonban a hatósági aktus magyar rendőr általi felülvizsgálata olyan jogot ad a rendőr kezébe, amely még a magyar hatósági aktussal szemben sem illeti meg, hiszen a magyar hatósági aktus az ellenbizonyításig érvényesnek kell tekinteni, mert a magyar közigazgatási eljárás nem ismeri a semmis (pl. kényszer, fenyegetés hatására kiadott forgalmi engedély) aktus fogalmát. Tehát bizonyítás lefolytatása nélkül hazai engedélyt sem lehet érvénytelenné nyilvánítani.

- (7) Az alakszerű, megfelelő indokolás nélküli, a rendelet szerinti lehetőség sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk. (7) bekezdését, mert máig sem tudtam jogorvoslattal élni a fenti alapvető és egyszerű tulajdon, személyiségi jogaim stb. jogokat korlátozó döntés ellen. Ilyen ügyben hiányzik a garancia arra, hogy ilyen mértékű jogsérelem legalább kétfokú eljárást követően történjék. Ez pedig semmi sem indokolja, mert ezen esetek nem sürgősek annyira, mivel

mások jogait, a közrendet nem sértik. Fentiek szerint ilyen jogkorlátozás csak biztonsági okokból lenne szükséges és arányosan elképzelhető.

- (8) Emellett a jogbiztonság és a tisztességes eljáráshoz való elvet sérti, hogy ha a Rendelet inkább elvenni rendeli a bizonytalan esetekben az engedélyeket, majd ha a polgár a jogszerűséget később nyilatkozatában kifejti, akkor visszaadja I. R 98. § (3) bek:

Amennyiben a jármű üzemben tartója vagy a jármű vezetője a közlekedési igazgatási hatósági eljárásban a döntés jogerőre emelkedéséig okirattal igazolja a külföldi hatósági jelzéssel és engedéllyel történő közlekedés jogszerűségét, a külföldi hatósági engedély és jelzés visszaadásával egyidejűleg a bevonásra irányuló eljárást meg kell szüntetni.

A tényállást ugyanis a t. hatóságnak kell feltárnia, és ehhez szükséges a fél nyilatkozata is, ezt is sértik a R. támadott bekezdései, mert a joghátrányt meghallgatás nélkül alkalmazza. Az alkotmányos eljárás az lenne, ha a hatóság feltárná a teljes tényállást, és ezt követően intézkedik, mivel nem áll fenn előzetes intézkedés szükségessége. Ezért ezen eljárások a jogállamisággal, a jogbiztonsággal, a tisztességes eljárással, a nyilatkozattétel elvével ellentétesek. A konkrét esetben többször is jeleztem az intézkedő rendőrnek, hogy jogszerű a forgalmi engedély, az én tulajdonom a jármű stb. Őket ez a R alapján nem érdekli az adott esetben. Biztosabb megoldásnak tűnik számukra rögtön helyben az alapjogok lényeges korlátozása, majd áttétel, eljárásindítás és 30 napon belül várják, hogy a polgár elmenjen és bizonygassa az igazát, addig pedig meg sem hallgatják. Tisztességes legalább az lenne, ha a helyszíni intézkedés helyett legalább egy azonnali tárgyalásra vagy meghallgatásra lenne lehetőség a hatóság helyiségében, ez eredményezhetné esetleg, hogy gondosabban megvizsgálja a hatóság azt, hogy szükséges-e nyomban egy családot megfosztani minden fontos jogától. Nem Alkotmányos ezt az erdőben autózó tapasztalatlan járőrre telepíteni, főleg úgy, ha eljárási lehetősége sincs egy nyilatkozat jegyzőkönyvbe vételére sem és nem köteles bizonyítás lefolytatására és indokolásra sem. A Kormányrendelet ezért nemzetközi jognak sem felel meg, ezen az alapon folyó eljárások szükségtelenül gyorsak, szükségtelen előzetes intézkedést tartalmaznak, nem felelnek meg a fair eljárás elvének, nem tudnak a polgárok védekezni sem.

Az intézkedéssel kapcsolatban azóta sem tudtam semmiféle jogosvoslattal élni. A panasz alapján meghallgatás kitűzésére 2015. július 7-én kerül sor, ekkor ismét saját költségemre kell majd Budaörsre mennem és bizonygatnom azt, amit már a Budakeszi erdőben is meg kellett volna hallgatniuk alkotmányos elvek szerinti eljárásban nem utólag, hanem akkor ott 2015. március 21-én 0:55 órakor. A külföldi rendszám azóta valóban lejárt, így azt vissza is adta a II. kerületi Kormányhivatal, miután többször személyesen kértem, ugyanis először bármely értesítés és tényállásfeltárás nélkül ki akarták küldeni Németországba. Mivel nem érvényes...Látszik, hogy az eljárás a továbbiakban sem felel meg a jogállami követelményeknek.

Mindezek alapján a korábban benyújtott alkotmányjogi panasz indítványomban foglaltakat fenti kiegészítéssel fenntartva elmondható, hogy az indítvány előtt az alkotmányjogi út nyitott, az ügy a Tisztelt Alkotmánybíróság hatáskörébe tartozó. Az indítványom szabályszerű, határidőben megfelelő formában, azaz írásban határidőben benyújtott. Az indítvány tőlem, jogképes, cselekvőképes polgártól származó, aki jogosultja az említett alapjogoknak, az én és családom alapjogaim lettek közvetlenül és jelentősen csorbítva,

befejezett aktív magatartással és ezen állapot fenntartásával, mely számomra jelentős jogi, vagyoni, személyiségi, erkölcsi pszichikai, lelki hátránnyal járt és jár. Az indítványom tárgya tehát a hatósági aktus és a jogalkotóként eljáró végrehajtó hatalom aktusa, azaz a kifogásolt kormányrendelet.

Kiemelendő, hogy nincs már mód egyéb jogorvoslattal a hatósági aktust sem felülmúlni, és jóvátételre sincs esély a közhatalom gyakorlásával járó kártérítésen kívül. Ez azonban nem alkalmas a hátrány kiküszöbölésére és nem várható el ennek bevétele, illetve nem várható el, hogy a hatóság általi panaszjárást a fentiek után be kelljen várni, így kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a rendszámom és engedélyem elvételét megvalósító hatósági aktust is szíveskedjen vizsgálni, mint ami ellen nincs bevételezendő jogorvoslatra, érdemi elégtétel adására irányuló jogi lehetőség. Egyéb esetben a rendőrség bizonyosan tovább szedi áldozatait a „leirat” alapján, és naponta több és több személytől veszi el önkényesen, indokolás nélkül a rendszámát. Amennyiben ezt külföldi polgártól veszik el, azok pedig nem tudnak de facto bizonyosan ilyen indítvánnyal élni. Emellett rendkívüli jelentősége lehet ezen helytelen joggyakorlatnak a külföldről hazatérő magyar fiatalok esetében, akik esetleg nyomban vissza is fordulhatnak, hiszen nyilván nem magyar rendszámú autón jönnek majd haza, és jó eséllyel azt is érvénytelennek minősíti majd a rendőrség.

Kelt: Budapest, 2015. július 4.

Tisztelettel:

dr. Udvardy Tamás

melléletek:

-elismervény a forgalmi engedély és rendszámok elvételéről, melyen Baki Viktor szerepel aki mellettem vezette a járművet

-német Fahrzeugbrief, mely szerint az én nevemre (mint tulajdonos, kérelmező) szólt a forgalmi engedély